

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проєкту Закону України «Про створення подвійної системи регулярних
пенітенціарних інспекцій»

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проєкту акта
Кримінально-виконавчий кодекс України	
<p><u>Стаття 22.</u> <u>Нагляд за додержанням законів під час виконання кримінальних покарань</u></p> <p><u>1. Прокурор відповідно до Закону України "Про прокуратуру" здійснює нагляд за додержанням законів в органах і установах виконання покарань при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.</u></p> <p><u>2. Письмові вказівки прокурора щодо додержання встановлених законодавством порядку і умов тримання осіб у місцях, зазначених у частині першій цієї статті, а також письмові вказівки прокурора, надані іншим органам, які виконують судові рішення у кримінальних справах, є обов'язковими і підлягають негайному виконанню.</u></p>	<p>Виключити</p>
<p><u>Стаття 23.</u> <u>Контроль за діяльністю органів і установ виконання покарань</u></p> <p><u>1. За діяльністю органів і установ виконання покарань здійснюється відомчий контроль вищестоящими органами і посадовими особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.</u></p>	<p><u>Стаття 23.</u> <u>Контроль за діяльністю органів і установ виконання покарань</u></p> <p><u>1. За діяльністю органів і установ виконання покарань здійснюється відомчий контроль центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації. Установи виконання покарань підлягають регулярним пенітенціарним інспекціям відповідно до Закону України “Про створення подвійної системи регулярних пенітенціарних інспекцій”.</u></p>

<p>Стаття 135. Процедура дисциплінарного провадження</p> <p>...</p> <p>7. Рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності особи, яка відбуває покарання, має бути детально вмотивоване та може бути оскаржене особою, яка відбуває покарання у виді позбавлення волі, або її представником до органу виконання покарань вищого рівня, <u>прокурора</u> чи суду.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 135. Процедура дисциплінарного провадження</p> <p>...</p> <p>7. Рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності особи, яка відбуває покарання, має бути детально вмотивоване та може бути оскаржене особою, яка відбуває покарання у виді позбавлення волі, або її представником до органу виконання покарань вищого рівня чи суду.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про Службу безпеки України»</p>	
<p>Стаття 34. Нагляд за додержанням законів</p> <p><u>Нагляд за додержанням законів підрозділами Служби безпеки України, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, а також при виконанні судових рішень у кримінальних справах та при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, здійснюється прокурором.</u></p>	<p>Стаття 34. Нагляд за додержанням законів</p> <p>Нагляд за додержанням законів підрозділами Служби безпеки України, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове слідство, здійснюється прокурором.</p>
<p>Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я»</p>	
<p>Стаття 9. Обмеження прав громадян, пов'язані із станом їх здоров'я</p> <p>На підставах і в порядку, передбачених законами України, громадяни можуть бути визнані тимчасово або постійно не придатними за станом здоров'я до професійної або іншої діяльності, пов'язаної з підвищеною небезпекою для оточуючих, а також з виконанням певних державних функцій.</p> <p>Застосування запобіжних заходів до особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного</p>	<p>Стаття 9. Обмеження прав громадян, пов'язані із станом їх здоров'я</p> <p>На підставах і в порядку, передбачених законами України, громадяни можуть бути визнані тимчасово або постійно не придатними за станом здоров'я до професійної або іншої діяльності, пов'язаної з підвищеною небезпекою для оточуючих, а також з виконанням певних державних функцій.</p> <p>Застосування запобіжних заходів до особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, примусових заходів</p>

характеру або вирішувалося питання про їх застосування, примусових заходів медичного характеру стосовно осіб, які вчинили суспільно небезпечні діяння, примусового лікування до осіб, які вчинили кримінальні правопорушення та мають хворобу, що становить небезпеку для здоров'я інших осіб, обмеження прав інших громадян у вигляді примусового лікування, примусової госпіталізації або у зв'язку із встановленням карантину допускаються виключно з підстав і в порядку, передбачених законом.

Рішення про обмеження прав громадян, пов'язані із станом їх здоров'я, можуть бути оскаржені в судовому порядку.

Відсутня

медичного характеру стосовно осіб, які вчинили суспільно небезпечні діяння, примусового лікування до осіб, які вчинили кримінальні правопорушення та мають хворобу, що становить небезпеку для здоров'я інших осіб, обмеження прав інших громадян у вигляді примусового лікування, примусової госпіталізації або у зв'язку із встановленням карантину допускаються виключно з підстав і в порядку, передбачених законом.

Рішення про обмеження прав громадян, пов'язані із станом їх здоров'я, можуть бути оскаржені в судовому порядку.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, здійснює контроль за діяльністю закладів охорони здоров'я, що увійшли до затвердженої ним мережі спеціальних закладів психіатричної допомоги, у формі інспекційних та моніторингових візитів, регулярних перевірок (планових і позапланових) з попередженням адміністрації таких закладів чи без такого попередження.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 22. Нагляд за додержанням законів у місцях попереднього ув'язнення

Нагляд за додержанням законів у місцях попереднього ув'язнення здійснюється прокурором шляхом реалізації повноважень щодо нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

Постанови і вказівки прокурорів щодо додержання встановлених законодавством порядку і умов тримання осіб, взятих під варту, підлягають обов'язковому виконанню адміністрацією місць

Виключити

попереднього ув'язнення.	
Закон України «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей»	
<p>Стаття 17. Нагляд за додержанням законів в органах і службах у справах дітей та спеціальних установах для дітей</p> <p><u>Нагляд за додержанням законів уповноваженими підрозділами органів Національної поліції, приймальниками-розподільниками для дітей, школами та професійними училищами соціальної реабілітації, спеціальними виховними установами Державної кримінально-виконавчої служби України здійснюється прокурором шляхом реалізації повноважень щодо нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, та повноважень щодо нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах та при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.</u></p>	<p>Стаття 17. Нагляд за додержанням законів в органах і службах у справах дітей та спеціальних установах для дітей</p> <p>Нагляд за додержанням законів в органах і службах у справах дітей та спеціальних установах для дітей здійснюється прокурором шляхом реалізації повноважень щодо нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство.</p>
Закон України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини»	
<p>Стаття 13. Права Уповноваженого</p> <p>Уповноважений має право:</p> <p>.....</p> <p>8) відвідувати без попереднього повідомлення про час і мету відвідування такі місця:</p> <p>місця, в яких особи примусово тримаються за судовим рішенням або рішенням адміністративного органу відповідно до закону, в тому числі ізолятори тимчасового тримання, кімнати для затриманих та доставлених чергових частин органів Національної поліції, пункти</p>	<p>Стаття 13. Права Уповноваженого</p> <p>Уповноважений має право:</p> <p>.....</p> <p>8) відвідувати без попереднього повідомлення про час і мету відвідування такі місця:</p> <p>місця, в яких особи примусово тримаються за судовим рішенням або рішенням адміністративного органу відповідно до закону, в тому числі ізолятори тимчасового тримання, кімнати для затриманих та доставлених чергових частин органів Національної поліції, пункти тимчасового</p>

тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, кімнати для перебування тимчасово затриманих військовослужбовців, слідчі ізолятори, арештні дома, кримінально-виконавчі установи, приймальники-розподільники для дітей, загальноосвітні школи та професійні училища соціальної реабілітації, центри медико-соціальної реабілітації дітей, спеціальні виховні установи, військові частини, гауптвахти, дисциплінарні батальйони, спеціальні приймальники для тримання осіб, підданих адміністративному арешту, міські, районні управління та відділи, лінійні управління, відділи, відділення, пункти органів Національної поліції, спеціалізовані автомобілі (у тому числі спеціалізовані автомобілі з конвоєм), приміщення (кімнати) для тримання підсудних (засуджених) у судах, заклади примусового лікування;

психіатричні заклади;

пункти тимчасового розміщення біженців;

приміщення для транзитних пасажирів у пунктах пропуску через державний кордон;

будинки дитини, дитячі будинки-інтернати, притулки для дітей, дитячі будинки, загальноосвітні школи-інтернати для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, центри соціальної реабілітації дітей з інвалідністю, центри соціально-психологічної реабілітації дітей;

психоневрологічні інтернати;

геріатричні пансіонати, будинки-інтернати для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю;

пансіонати для ветеранів війни і праці;

перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, кімнати для перебування тимчасово затриманих військовослужбовців, слідчі ізолятори, арештні дома, кримінально-виконавчі установи, приймальники-розподільники для дітей, **заклади загальної середньої освіти та навчальні центри соціальної реабілітації**, центри медико-соціальної реабілітації дітей, спеціальні виховні установи, військові частини, гауптвахти, дисциплінарні батальйони, спеціальні приймальники для тримання осіб, підданих адміністративному арешту, міські, районні управління та відділи, лінійні управління, відділи, відділення, пункти органів Національної поліції, спеціалізовані автомобілі (у тому числі спеціалізовані автомобілі з конвоєм), приміщення (кімнати) для тримання підсудних (засуджених) у судах, заклади примусового лікування;

заклади (відділення) з надання психіатричної та паліативної допомоги;

пункти тимчасового розміщення біженців;

приміщення для транзитних пасажирів у пунктах пропуску через державний кордон;

будь-які типи будинків дитини, дитячих будинків-інтернатів, притулків для дітей, дитячих будинків, центрів соціально-психологічної реабілітації дітей;

психоневрологічні інтернати;

геріатричні пансіонати, будинки-інтернати для громадян похилого віку та осіб з інвалідністю;

пансіонати для ветеранів війни і праці;

інші місця утримання (перебування) осіб за наказом

<p>Відсутній</p> <p>соціально-реабілітаційні центри.</p> <p>Наведений перелік не є вичерпним;</p> <p>...</p> <p><u>Стаття 19¹. Виконання Уповноваженим функцій національного превентивного механізму</u></p> <p><u>На Уповноваженого покладаються функції національного превентивного механізму відповідно до Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання.</u></p> <p><u>Для виконання функцій національного превентивного механізму Уповноважений:</u></p> <p><u>1) здійснює регулярні відвідування місць, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, без попереднього повідомлення про час і мету відвідувань та без обмеження їх кількості;</u></p> <p><u>2) проводить опитування осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, з метою отримання інформації стосовно поводження з цими особами і умов їх тримання, а також опитування інших осіб, які можуть надати таку інформацію;</u></p> <p><u>3) вносить органам державної влади, державним органам, підприємствам, установам, організаціям незалежно від форми власності, у тому числі зазначеним у пункті 8 статті 13 цього Закону, пропозиції щодо попередження катувань та інших жорстоких,</u></p>	<p>(розпорядженням, направленням) посадової особи будь-якого суб'єкта владних повноважень або з його відома чи мовчазної згоди або приватні заклади, де існує можливість перебування осіб, яких обмежено чи може бути обмежено у своїй свободі;</p> <p>соціально-реабілітаційні центри.</p> <p>Наведений перелік не є вичерпним;</p> <p>...</p> <p>Стаття 19¹. Реалізація Уповноваженим функцій національного превентивного механізму</p> <p>На Уповноваженого покладаються функції реалізації національного превентивного механізму відповідно до Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання.</p> <p>Уповноважений реалізує зазначені функції безпосередньо та/або через своїх представників, працівників Секретаріату, осіб, залучених на договірних засадах (представники громадських об'єднань, експерти, учені, фахівці, у тому числі іноземні).</p> <p>Для реалізації функцій національного превентивного механізму Уповноважений:</p> <p>1) здійснює регулярні відвідування місць, зазначених у пункті 8 частини першої статті 13 цього Закону, без попереднього повідомлення про час і мету відвідувань та без обмеження їх кількості з правом використання при цьому засобів фото- і відеофіксації, комп'ютерної техніки та інших, у тому числі вимірювальних приладів для службових потреб;</p> <p>2) проводить конфіденційні спілкування (бесіди) з особами, які</p>
--	---

нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження та покарання;

4) залучає на договірних засадах (на платній або безоплатній основі) до регулярних відвідувань місць, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, представників громадських організацій, експертів, учених та фахівців, у тому числі іноземних;

5) реалізує інші повноваження, передбачені цим Законом.

Опитування осіб, зазначене у пункті 2 частини другої цієї статті, здійснюється Уповноваженим за відсутності третіх осіб та за умов, що виключають можливість прослуховування чи підслуховування. На вимогу Уповноваженого в разі потреби таке опитування може здійснюватися у присутності перекладача, лікаря, працівників установ, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, а у разі опитування неповнолітньої особи - її законного представника, педагога або психолога.

Представники громадських організацій, експерти, учені та фахівці, залучені Уповноваженим на договірних засадах до виконання функцій національного превентивного механізму, відвідують на підставі окремого письмового доручення Уповноваженого місця, зазначені у пункті 8 статті 13 цього Закону, та з додержанням вимог частини третьої цієї статті можуть опитувати осіб, які перебувають у таких місцях, з метою отримання інформації стосовно поведження з цими особами та щодо умов їх тримання.

Інформація з обмеженим доступом, у тому числі конфіденційна, одержана Уповноваженим, представниками громадських організацій, експертами, ученими та фахівцями, залученими Уповноваженим до виконання функцій національного превентивного механізму, під час опитування осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8

перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 частини першої статті 13 цього Закону, з метою отримання інформації про поведження з цими особами та умови їх тримання, а також опитування інших осіб, які можуть надати таку інформацію;

3) вносить пропозиції до органів державної влади, підприємств, установ, організацій незалежно від організаційно-правової форми та форми власності щодо попередження катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведження та покарання;

4) залучає на договірних засадах (на платній або безоплатній основі) до регулярних відвідувань місць, зазначених у пункті 8 частини першої статті 13 цього Закону, представників громадських об'єднань, членів спостережних комісій, експертів, учених та фахівців, у тому числі іноземних;

5) забезпечує координацію діяльності національного превентивного механізму з іншими суб'єктами, які мають повноваження здійснювати відвідування місць, зазначених у пункті 8 частини першої статті 13 цього Закону;

6) ініціює притягнення осіб до передбаченої законом відповідальності у разі невиконання законних вимог Уповноваженого;

7) затверджує регламент відвідувань національного превентивного механізму;

8) реалізує інші повноваження, передбачені цим Законом.

Конфіденційне спілкування (бесіда), зазначене у пункті 2 частини третьої цієї статті, здійснюється Уповноваженим за відсутності третіх осіб та за умов, що унеможливають прослуховування чи підслуховування. На вимогу Уповноваженого в

статті 13 цього Закону, використовується з дотриманням законодавства України про інформацію.

За запитом Уповноваженого органи державної влади, державні органи, підприємства, установи та організації незалежно від форми власності повинні надавати інформацію про чисельність осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 статті 13 цього Закону, про кількість таких місць та їх місцезнаходження, а також будь-яку іншу інформацію стосовно поводження з особами та умов їх тримання.

У секретаріаті Уповноваженого утворюється окремий структурний підрозділ з питань недопущення катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання. До роботи в цьому структурному підрозділі з дотриманням рівного представництва чоловіків і жінок та представництва національних меншин залучаються фахівці різних спеціальностей, які мають належну професійну підготовку.

Уповноважений щороку готує спеціальну доповідь про стан справ щодо недопущення в Україні катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання. Така доповідь оприлюднюється в засобах масової інформації та надсилається Президентові України, Верховній Раді України і Кабінету Міністрів України з дотриманням законодавства України про інформацію.

Під час виконання функцій національного превентивного механізму Уповноважений взаємодіє з Підкомітетом з недопущення катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання Комітету проти катувань, утвореним відповідно до Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання, а також з

разі потреби таке спілкування (бесіда) може здійснюватися у присутності перекладача, лікаря, працівників установ, зазначених у пункті 8 частини першої статті 13 цього Закону, а в разі спілкування (бесіди) з неповнолітньою особою — її законного представника, педагога або психолога (якщо вони не є працівниками цих місць).

Недопуск Уповноваженого, його представників або працівників Секретаріату до відвідування місць, зазначених у пункті 8 частини першої статті 13 цього Закону, тягне за собою відповідальність, визначену законом.

Представники громадських об'єднань, експерти, учені та фахівці, залучені Уповноваженим на договірних засадах до виконання функцій національного превентивного механізму, відвідують на підставі окремого письмового доручення Уповноваженого місця, зазначені у пункті 8 частини першої статті 13 цього Закону, та з дотриманням вимог частини третьої цієї статті можуть опитувати осіб, які перебувають у таких місцях, з метою отримання інформації про поводження з цими особами та умови їх тримання.

Представникам громадських об'єднань, експертам, ученим та фахівцям, залученим Уповноваженим на договірних засадах до виконання функцій національного превентивного механізму, компенсуються видатки, пов'язані з проведенням регулярних відвідувань місць, зазначених у пункті 8 частини першої статті 13 цього Закону, у межах витрат, передбачених у Державному бюджеті України на фінансування національного превентивного механізму.

За час виконання представниками громадських об'єднань, експертами, ученими та фахівцями обов'язків, визначених Уповноваженим, якщо ці обов'язки здійснюються у робочий час, таким особам гарантується збереження місця роботи (посади) і

міжнародними організаціями і відповідними органами іноземних держав, діяльність яких пов'язана з цією сферою.

Видатки на фінансування національного превентивного механізму передбачаються в Державному бюджеті України.

середнього заробітку за їх основним місцем роботи.

Інформація з обмеженим доступом, у тому числі конфіденційна, одержана Уповноваженим, представниками громадських об'єднань, експертами, ученими та фахівцями, залученими Уповноваженим до виконання функцій національного превентивного механізму, під час опитування осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 частини першої статті 13 цього Закону, використовується з додержанням законодавства України про інформацію.

За зверненням Уповноваженого органи державної влади, підприємства, установи та організації, інші суб'єкти господарювання незалежно від організаційно-правової форми та форми власності повинні надавати будь-яку інформацію про стан додержання прав і свобод осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 8 частини першої статті 13 цього Закону, у тому числі про чисельність таких осіб, кількість таких місць та їх місцезнаходження, інформацію про поводження з особами та умови їх тримання.

У Секретаріаті утворюється окремий структурний підрозділ з питань недопущення катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання. До роботи в цьому структурному підрозділі з додержанням рівного представництва чоловіків і жінок та представництва національних меншин залучаються фахівці різних спеціальностей, які мають належну професійну підготовку.

Уповноважений щороку готує спеціальну доповідь про стан справ щодо недопущення в Україні катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання, яка має включати системні проблеми, виявлені під час реалізації функцій національного превентивного механізму, основні рекомендації щодо їх усунення, вжиті Уповноваженим заходи реагування на виявлені порушення та інформацію про

	<p>виконані рекомендації.</p> <p>Під час виконання функцій національного превентивного механізму Уповноважений взаємодіє з Підкомітетом з недопущення катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання Комітету проти катувань, утвореним відповідно до Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання, з міжнародними організаціями і відповідними органами іноземних держав, діяльність яких пов'язана з цією сферою, а також спостережними комісіями.</p> <p>Видатки на фінансування національного превентивного механізму передбачаються в Державному бюджеті України.</p>
<p>Закон України «Про психіатричну допомогу»</p>	
<p style="text-align: center;">Розділ IV.</p> <p style="text-align: center;"><u>«КОНТРОЛЬ І НАГЛЯД ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ З НАДАННЯ ПСИХІАТРИЧНОЇ ДОПОМОГИ»</u></p> <p>Стаття 30. Контроль за діяльністю з надання психіатричної допомоги</p> <p><u>Державний контроль за діяльністю закладів з надання психіатричної допомоги усіх форм власності та фахівців, інших працівників, які беруть участь у наданні психіатричної допомоги, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.</u></p> <p><u>Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту</u></p>	<p style="text-align: center;">Розділ IV.</p> <p style="text-align: center;">КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ З НАДАННЯ ПСИХІАТРИЧНОЇ ДОПОМОГИ</p> <p>Стаття 30. Контроль за діяльністю з надання психіатричної допомоги</p> <p>Державний контроль за діяльністю закладів з надання психіатричної допомоги усіх форм власності, які увійшли до мережі спеціальних закладів психіатричної допомоги, затвердженої центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та фахівців, інших працівників, які беруть участь у наданні психіатричної допомоги, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у формі інспекційних та моніторингових візитів, регулярних перевірок (планових і раптових)</p>

населення:

організовує роботу щодо призначення та виплати грошової допомоги малозабезпеченій особі, яка проживає разом з особою з інвалідністю I чи II групи внаслідок психічного розладу, яка за висновком лікарської комісії медичного закладу потребує постійного стороннього догляду;

здійснює нормативно-правове регулювання, методичне забезпечення і координацію діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо опіки і піклування над повнолітніми недієздатними особами та

Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування у межах своїх повноважень здійснюють контроль за діяльністю закладів з надання психіатричної допомоги усіх форм власності та фахівців, інших працівників, які беруть участь у наданні психіатричної допомоги, а також контроль за виконанням своїх обов'язків законними представниками.

Громадський контроль за діяльністю закладів з надання психіатричної допомоги усіх форм власності незалежно від їх підпорядкування та за фахівцями, іншими працівниками, які беруть участь у наданні психіатричної допомоги, здійснюється об'єднаннями громадян у межах їх компетенції відповідно до законодавства України про об'єднання громадян.

Представники об'єднань громадян можуть відвідувати заклад з надання психіатричної допомоги відповідно до вимог, встановлених правилами внутрішнього розпорядку цього закладу.

з попередженням адміністрації закладів чи без такого попередження.

Державний контроль може здійснюватися як самостійно уповноваженими суб'єктами, так і за зверненнями, іншими повідомленнями, у тому числі на офіційних інформаційних ресурсах, за матеріалами органів державного нагляду (контролю) або з власної ініціативи.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері соціального захисту населення, здійснює нормативно-правове регулювання з питань опіки та піклування над повнолітніми недієздатними особами та особами, дієздатність яких обмежена, а також їх соціального захисту.

Центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері соціального захисту населення, захисту прав дітей, здійснення державного контролю за дотриманням вимог законодавства під час надання соціальної підтримки та за дотриманням прав дітей, координує діяльність центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування щодо опіки і піклування над повнолітніми недієздатними особами та особами, дієздатність яких обмежена, а також їх соціального захисту.

Пенсійний фонд України організовує роботу щодо призначення та виплати грошової допомоги особі, яка проживає разом з особою з інвалідністю I чи II групи внаслідок психічного розладу, яка за висновком лікарської комісії закладу охорони здоров'я потребує постійного стороннього догляду, на догляд за нею.

Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування у межах своїх повноважень здійснюють контроль за діяльністю закладів з надання психіатричної допомоги усіх форм власності та фахівців, інших працівників, які беруть участь у наданні психіатричної допомоги, а також контроль за виконанням

<p><u>Стаття 31. Нагляд за додержанням законів при наданні психіатричної допомоги</u></p> <p><u>Нагляд за додержанням законів при наданні психіатричної допомоги здійснюється прокурором шляхом реалізації повноважень щодо нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.</u></p>	<p>своїх обов'язків законними представниками.</p> <p>Громадський контроль за діяльністю закладів з надання психіатричної допомоги усіх форм власності незалежно від їх підпорядкування та фахівцями, іншими працівниками, які беруть участь у наданні психіатричної допомоги, здійснюється громадськими об'єднаннями у межах їх компетенції відповідно до законодавства України про громадські об'єднання та з додержанням умов, що гарантують конфіденційність відомостей про стан психічного здоров'я особи і надання їй психіатричної допомоги.</p> <p>Представники громадських об'єднань можуть відвідувати заклад з надання психіатричної допомоги відповідно до вимог, встановлених правилами внутрішнього розпорядку цього закладу.</p> <p>Виключити</p>
<p>Закон України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України»</p>	
<p>Стаття 3. Основні завдання Служби правопорядку</p> <p>Основними завданнями Служби правопорядку є:</p> <p>...</p> <p>забезпечення виконання кримінального покарання стосовно</p>	<p>Стаття 3. Основні завдання Служби правопорядку</p> <p>Основними завданнями Служби правопорядку є:</p> <p>...</p> <p>забезпечення виконання кримінального покарання стосовно</p>

<p>військовослужбовців, які за вироком суду засуджені до тримання у дисциплінарному батальйоні;</p> <p>Відсутній</p> <p>сприяння у межах своєї компетенції органам, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органам досудового розслідування та суду, органам державної влади, органам місцевого самоврядування, органам військового управління, підприємствам, установам, організаціям у виконанні покладених на них відповідно до законів обов'язків;</p> <p>участь у протидії диверсійним проявам та терористичним актам на військових об'єктах.</p> <p>...</p>	<p>військовослужбовців, які за вироком суду засуджені до тримання у дисциплінарному батальйоні;</p> <p>реалізація завдань, пов'язаних із здійсненням внутрішніх (адміністративних) пенітенціарних інспекцій;</p> <p>сприяння у межах своєї компетенції органам, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органам досудового розслідування та суду, органам державної влади, органам місцевого самоврядування, органам військового управління, підприємствам, установам, організаціям у виконанні покладених на них відповідно до законів обов'язків;</p> <p>участь у протидії диверсійним проявам та терористичним актам на військових об'єктах.</p> <p>...</p>
<p>Закон України «Про Національну гвардію України»</p>	
<p>Стаття 24. Контроль за діяльністю Національної гвардії України та нагляд за додержанням законності в її діяльності</p> <p>1. Контроль за діяльністю Національної гвардії України, а також демократичний цивільний контроль за Національною гвардією України здійснюються відповідно до законодавства.</p> <p><u>2. Нагляд за додержанням законів у діяльності Національної гвардії України здійснюється прокурором шляхом реалізації повноважень щодо нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.</u></p>	<p>Стаття 24. Контроль за діяльністю Національної гвардії України та нагляд за додержанням законності в її діяльності</p> <p>1. Контроль за діяльністю Національної гвардії України, а також демократичний цивільний контроль за Національною гвардією України здійснюються відповідно до законодавства.</p> <p>Виключити</p>

Закон України «Про прокуратуру»

<p>Стаття 2. Функції прокуратури</p> <p>1. На прокуратуру покладаються такі функції:</p> <p>1) підтримання державного обвинувачення в суді;</p> <p>2) представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених цим Законом та главою 12 розділу III Цивільного процесуального кодексу України;</p> <p>3) нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство;</p> <p>4) <u>нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.</u></p> <p>2. З метою реалізації своїх функцій прокуратура здійснює міжнародне співробітництво.</p> <p>3. На прокуратуру не можуть покладатися функції, не передбачені Конституцією України.</p>	<p>Стаття 2. Функції прокуратури</p> <p>1. На прокуратуру покладаються такі функції:</p> <p>1) підтримання державного обвинувачення в суді;</p> <p>2) представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених цим Законом та главою 12 розділу III Цивільного процесуального кодексу України;</p> <p>3) нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство.</p> <p>Виключити</p> <p>2. З метою реалізації своїх функцій прокуратура здійснює міжнародне співробітництво.</p> <p>3. На прокуратуру не можуть покладатися функції, не передбачені Конституцією України.</p>
<p>Відсутня</p>	<p>Стаття 25¹. Вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження</p> <p>1. Здійснюючи вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, прокурор у порядку, передбаченому кримінальним процесуальним та кримінально-виконавчим законодавством України, цим та іншими законами України, бере участь у розгляді питань, пов'язаних із виконанням судових рішень у кримінальному провадженні. З цією метою</p>

прокурор має право:

1) звертатися до суду з клопотанням (поданням), позовом (заявою), оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність службових та інших осіб, органів чи суб'єктів;

2) брати участь у судовому засіданні щодо розгляду клопотання про примусове годування підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, питання про продовження, зміну або припинення застосування примусових заходів медичного характеру, вирішення судом питань під час виконання вироків, при застосуванні до засуджених акта амністії;

3) оскаржувати в установленому порядку судові рішення з питань, передбачених пунктами 1 і 2 цієї частини, брати участь у судовому провадженні з їх перегляду;

4) відвідувати місце, в якому перебуває затриманий, ув'язнений, засуджений, особа, щодо якої застосовано примусові заходи медичного або виховного характеру, мати можливість конфіденційного спілкування з такою особою;

5) отримувати у визначені ним строки інформацію, письмові пояснення, знайомитися з документами, матеріалами, у тому числі з обмеженим доступом, виконавчими провадженнями, отримувати їх копії, залучати відповідних спеціалістів;

6) здійснювати інші повноваження, передбачені законом.

2. Прокурор зобов'язаний негайно звільнити особу, яка незаконно (за відсутності відповідного судового рішення, рішення адміністративного органу або іншого передбаченого законом документа чи після закінчення передбаченого законом або таким рішенням строку) перебуває у місці тримання затриманих, попереднього ув'язнення, обмеження чи позбавлення волі, установі

	для виконання заходів примусового характеру, інших місцях, зазначених у пункті 4 частини першої цієї статті.
<p><u>Стаття 26. Нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян</u></p> <p><u>1. Прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, має право:</u></p> <p><u>1) у будь-який час за посвідченням, що підтверджує займану посаду, відвідувати місця тримання затриманих, попереднього ув'язнення, установи, в яких засуджені відбувають покарання, установи, де перебувають особи, щодо яких застосовані примусові заходи медичного або виховного характеру, та будь-які інші місця, до яких доставлено осіб з метою складення протоколу про адміністративне правопорушення чи в яких особи примусово тримаються згідно з судовим рішенням або рішенням адміністративного органу;</u></p> <p><u>2) опитувати осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 1 цієї частини, з метою отримання інформації про умови їх тримання та поводження з ними, ознайомлюватися з документами, на підставі яких ці особи тримаються в таких місцях, засуджені або до них застосовано заходи примусового характеру;</u></p> <p><u>3) знайомитися з матеріалами, отримувати їх копії, перевіряти законність наказів, розпоряджень, інших актів відповідних органів і установ та в разі невідповідності законодавству вимагати від посадових чи службових осіб їх скасування та усунення порушень закону, до яких вони призвели, а також скасовувати незаконні акти</u></p>	<p>Виключити.</p>

індивідуальної дії;

4) вимагати від посадових чи службових осіб надання пояснень щодо допущених порушень, а також вимагати усунення порушень та причин і умов, що їм сприяли, притягнення винних до передбаченої законом відповідальності;

5) знайомитися з матеріалами виконавчого провадження щодо виконання судових рішень у кримінальних справах, робити з них виписки, знімати копії та в установленому законом порядку оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність державного виконавця;

6) вимагати від керівників органів вищого рівня проведення перевірок підпорядкованих і підконтрольних органів та установ попереднього ув'язнення, виконання покарань, застосування заходів примусового характеру та перевірок інших місць, зазначених у пункті 1 цієї частини;

7) звертатися до суду з позовом (заявою) у визначених законом випадках.

2. Прокурор здійснює нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян в органах та установах, шляхом проведення регулярних перевірок, а також у зв'язку з необхідністю належного реагування на відомості про можливі порушення законодавства, що містяться у скаргах, зверненнях чи будь-яких інших джерелах. У межах реалізації зазначеної функції прокурор має право залучати відповідних спеціалістів.

3. Прокурор зобов'язаний негайно звільнити особу, яка незаконно (за відсутності відповідного судового рішення, рішення адміністративного органу або іншого передбаченого законом документа чи після закінчення передбаченого законом або таким

рішенням строку) перебуває у місці тримання затриманих, попереднього ув'язнення, обмеження чи позбавлення волі, установі для виконання заходів примусового характеру, інших місцях, зазначених у пункті 1 частини першої цієї статті.

4. Письмові вказівки прокурора щодо додержання встановлених законодавством порядку та умов тримання осіб у місцях, зазначених у пункті 1 частини першої цієї статті, а також письмові вказівки прокурора, надані іншим органам, що виконують судові рішення у кримінальних справах та справах про адміністративні правопорушення, є обов'язковими і підлягають негайному виконанню.

**Директор Департаменту публічного права
Міністерства юстиції України**

Руслан ГОРБАТЮК